

دشواری ساختن دولت برای ملتی سه پاره

بِـسار ، مزایای خسروی ؛ جایه‌جایی خوتین قدرت ، ریشه‌دارترین سنت سیاسی عراق است. سرزمینی که پانختش را گاه «شهر به دار آویختن‌ها» توصیف کرده‌اند. جایی که در سراسر نیمه دوم قرن بیستم و حتی دهه نخستین قرن بیست‌ویکم ، حاکمان بیروز را به آسانی و چالاکي به قتل رسانده‌اند .

عبدالکریم قاسم

عراقی‌ها این روزها تلاش می‌کنند خود را از چنبره سنتی چنین هولناک و ریشه‌دار رها سازند؛ انتخابات نیمه اسفند ، سومین انتخابات واقعی این کشور از زمان استقلال در سال ۱۹۳۲ است و هر سه پس از سرنگونی صدام .

پیش از آن «گلوله» ، همواره «قاطع‌ترین برهان» در حل و فصل اختلافات سیاسی در عراق به شمار رفته است. ملت عراق – اگر بتوان سه پاره قومی کم‌و بیش جدا از هم را ملت نامید- اکنون در پی ساختن آینده‌ای است که در آن صندوق رای ، یگانه آزمون فیصله‌بخش منازعات سیاسی باشد. این تلاش در خور ستایش است اما به هر رو ، گذشته‌ها دگرگون نمی‌کند ؛ گذشته‌ای پرلنهاب و خونبار با سنت ریشه‌دار «جایه‌جایی خوتین قدرت» . . .

پایه‌گذار این سنت بی‌شک سرگرد عبدالکریم قاسم است. افسری که مانند اغلب افسران جوان قرن گذشته میلادی در جهان عرب ، در رویای تبدیل شدن به جمال عبدالناصری دیگر بود. او در چهاردهم ژوئیه ۱۹۵۸ ، در کودتایی خونبار که «انقلاب» نامیده شد ، پادشاهی خاندان هاشمی را برانداخت. «ملک فیصل دوم» و نخست‌وزیرش «نوری سعید» ، بی‌ترنگ و بی‌ترحم کشته شدند. مرگی هولناک که با جدا شدن سر از بدن همراه بود. پیکر مغلوبان برای ساعت‌ها در خیابان‌های شهر هزارویک شب پامبال جمعیتی چهره‌روشان و از خود بیخود شد که از «ناسیونالیسم عربی» به وجد و شور آمده بودند.

قاسم یکی از بارزترین چهره‌های «پان‌عربیس» بود و گفته می‌شود در عراق و سایر کشورهایی عربی از محبوبیتی نسبی برخوردار بود اما لاجرم قربانی سنتی شد که خود پایه‌گذار آن بود.

کارگردان نمایش پنج سال بعد «عبدالسلام عارف» بود و قربانی «عبدالکریم قاسم». همه چیز مثل گذشته؛ صحنه‌های وحشت ، مو به مو تکرار شد. تنها جای قربانیان عوض شده بود.

عارف سه سال بعد در انفجار بمبی که در بالگرد حامل او کار گذاشتند جان

باخت. برادرش «عبدالرحمان عارف» کمی خوش شانس تر بود و پنج سال بر

کرسی ریاست جمهوری دوم آورد تا سال ۱۹۶۸. این بار اما نوبت حزب بعث بود تا خوتین ترین پرده نمایش تاریخ عراق را روی صحنه ببرد.

ژنرال «حسن البکر» به نمایندگی از «حزب بعث عربی اشتراکی» قدرت را به دست گرفت و برای نخستین بار یک غیرنظامی – صدام حسین تکریتی – به عنوان معاون در هسته مرکزی قدرت جای گرفت.

صدام و البکر هر دو زاده تکريت بودند. دهکده‌ای کوچک در مرکز عراق که بعدها تبدیل به استان شد و تقریباً تمامی دولتمردان عراق تا بهار ۲۰۰۳ ، زاده آنجا بودند.

حسن البکر

گفته می‌شود صدام پس از آنکه البکر را در کودتایی بدون خونریزی ، محترمانه کنار گذاشت ، او را مسموم کرد و به قتل رساند. حقیقت ماجرا شاید هرگز آشکار نشود.

در تمام این سال‌ها در عراق «شط‌خون» جاری بوده است. بر سر کردها بمب «ناپالم» و شیعیایی ریخته شده و شیعیان نفی بلد و زنده‌به‌گور شده‌اند. و این تازه در برابر دو جنگ خونبار و بی‌حاصل که بر همسایگان و منطقه تحمیل شد هیچ است.

در تمامی این سال‌ها اقلیت سنی ، بر دو گروه دیگر قومی – کردها و شیعیان- حکمرانی کرده است. این در حالی است که همه برآوردهای آماری نشان می‌دهد شیعیان در اکثریت هستند و کردها دست‌کم یک‌چهارم جمعیت کشور. این باور وجود دارد که تلاش برای تحمیل اجباری حکومت اقلیت بر اکثریت ، هیژم آتش بیشتر نابسامانی‌ها و درگیری‌های خوتین داخلی عراق بوده که گاه شعله‌های آن به کشورهای همسایه نیز زبانه کشیده است.

با این همه یک پرسش کوتاه اما کلیدی همچنان بی‌پاسخ مانده است ؛ «چرا؟»

یک پاسخ شاید آن باشد که «تیری دژآردن» روزنامه‌نگار فرانسوی در کتاب «صد میلیون عرب» پیش می‌کشد. او که در کتاب خود در مورد تمامی کشورهای عرب خاورمیانه بحث‌های ریشه‌ای و مفصلی ارائه کرده است ، همسایه غربی ایران را اینگونه توصیف می‌کند ؛ «عراق ساخته کاملاً مصنوعی انگلیس در فدای جنگ اول جهانی و تجزیه امپراتوری عثمانی است. کشوری که برای یک کاسه کردن میدان‌های نفتی کرکوک در شمال و بصره در جنوب ساخته شد و در آن سه جماعت که همه چیز آنها را از هم جدا می‌کرد بر گرد پایتختی که قرن‌ها از یاد رفته بود گردهم آورده شدند.»

این سه جماعت ، اگر نگوییم همه ، از بسیاری جهات با یکدیگر تفاوت‌های بنیادین دارند ؛ کردهای شمال از دیدگاه نژادی و زبانی فاصله‌ای بسیار بعید با اعراب دارد. شیعیان جنوب بیش از آنکه عرب باشند ایرانی به نظر می‌رسند و جلوه‌های «عربیت» درمیان سنیان مرکز چنان بارز است که به آسانی اختلافات بنیادین را با دیگر عراقی‌ها دامن می‌زند. می‌گویند عراق یکی از دیوانگی‌های «چرچیل» است اما هنگامی که برخی دیوانگی‌ها را سال‌ها پایدار نگه دارند ، آن دیوانگی تبدیل به «واقعیت» می‌شود. آیا اکنون در پس ذهن این سه قوم – کردها ، سنیان و شیعیانی که قرار است اجزای تشکیل دهنده یک «ملت» باشند – یک «روح مشترک جمعی» و یک «روان ملی» وجود دارد؟ همه مساله شاید همین باشد.

هشدار مرجعیت شیعه عراق درباره بروز تقلب

بِـسار ؛ ائمه جمعه مساجد سنی و شیعه و خطیبان جمعه در عراق از رای دهندگان خواستند روز یکشنبه حضور گسترده‌ای در پای صندوق‌های رای داشته باشند.

شیخ عبدالرحمن الجورانی ، خطیب نماز جمعه مسجد الحی در استان دیالی ، حضور در مراکز رای‌گیری و رای دادن را امراتی برعهده رای‌دهندگان دانست و افزود ؛ اگر مایل به رای دادن نینسید به مراکز رای‌گیری بروید و برگه‌های رای‌گیری خود را باطل کنید تا دیگران از آنها برای تقلب سوءاستفاده نکنند .

مرجعیت شیعه چهارشنبه گذشته از احتمال تلاش برای تقلب در انتخابات با استفاده از خودراهایی که می‌توان جوهر آنها را از روی برگه‌های رای‌گیری پاک کرد ، ابراز نگرانی کرده بود.

منابع نزدیک با بیان این مطلب افزودند ؛ مرجعیت از دستکاری و تقلب در آرا نگران است.

روزنامه فرانمنطقه‌ای القدس العربی نوشت ؛ احمد الصافی ، نماینده آیت‌الله علی سیستانی مرجع تقلید شیعیان در کربلا در خطبه‌های نماز جمعه اظهار داشت ؛ «مرجعیت دینی بر ضرورت مشارکت در انتخابات تاکید دارد و به حضور در آن نقش ارشادی و راهنمایی خود در مسائل بزرگ و مهم را ایفا می‌کند تا به این ترتیب از منافع ملت حمایت کند و ملت نیز قادر باشد نقش طبیعی خود را در ترسیم آینده درخشان ایفا کند. »

صافی تصریح کرد ؛ «چنانچه مشارکت در سطح مطلوب نباشد یا به هر دلیلی اقبالی به انتخابات نشود دیگران فرصت تحقق اهداف غیرمشروع خود را به دست خواهند آورد و در نتیجه کسانی به پارلمان راه می‌یابند که صلاحیت و شایستگی ندارند.»

نگاهی به احزاب و گروه‌های سیاسی عراق

چه کسانی بر مسند پارلمان عراق تکیه می‌زنند

تکیه بزنند. اما ترکیب و ساختار گروه‌ها و ائتلاف‌هایی که در این زمان گاه تشکیل و گاه تغییر کرده است تصمیم‌گیری‌ها و آینده عراق را نیز متأثر خواهد کرد.

با وجود تنوع گروه‌ها و احزاب در عراق

برخی احزاب و ائتلاف‌ها به واسطه ساختار مختلف و رقابت آنها از نوع دیگر در این دوره از انتخابات نشان از خواسته مردم عراق برای استقرار حاکمیت دموکراتیک و همزیستی مسالمت‌آمیز در جامعه متنوع و متعدد عراق است. حتی بحران‌های امنیتی به ویژه در ماه فوریه نیز نتوانست از جنب و جوش تبلیغاتی افزایش یافته است. از این تعداد ۳۱۰ کرسی

براساس قانون جدید انتخابات تعداد کرسی‌های پارلمان عراق با توجه به افزایش جمعیت این کشور و بر اساس هر ۱۰۰ هزار نفر یک کرسی از ۲۷۵ کرسی به ۳۲۵ کرسی افزایش یافته است. از این تعداد ۳۱۰ کرسی به صورت استانی و ۱۵ کرسی جبرانی به صورت علی‌البدل در سطح ملی توزیع خواهد شد.

براساس این قانون بغداد ۶۸ کرسی ، نینوا ۳۱ کرسی ، بصره ۲۴ کرسی ، ذی‌قار ۱۸ کرسی ، سلیمانیه ۱۷ کرسی ، بابل ۱۶ کرسی ، الانبار ۱۴ کرسی ، اربیل ۱۴ کرسی ، دیاله ۱۳ کرسی ، کرکوک ۱۲ کرسی ، صلاح‌الدین ۱۲ کرسی ، نجف ۱۲ کرسی ، واسط ۱۱ کرسی ، قادسیه ۱۱ کرسی ، میسان ۱۰ کرسی ، دهوک ۱۰ کرسی ، کربلا ۱۰ کرسی و المثنی ۷ کرسی است.

قزاق است نمایندگان احزاب و گروه‌های مختلف با رقابت تنگاتنگ خود که گاه از حمایت‌های مادی و معنوی کشورهای خارجی نیز برخوردار بوده‌اند بر مسند پارلمان

بِـسار ، **ریحانه طباطبایی** ؛ روزهای پرتب‌و تاب انتخابات عراق که تأثیر نتایج آن نه تنها در ساختار قدرت و آینده عراق که در منطقه نیز تأثیری از نوع دیگر محسوب می‌شود. امروز برگزاری انتخابات به پایان می‌رسد و همه افراد ، احزاب ، ائتلاف‌ها و حتی کشورهایی که بر نتایج آن سرمایه‌گذاری کرده‌اند و تبلیغات گسترده‌ای را برای پیروزی انجام داده بودند باید به انتظار نتایج آن بنشینند.

انتخابات عراق نیز مانند بسیاری از انتخابات کشورهای منطقه خاورمیانه پرچاشیه خواهد بود و مدعیان خود را خواهد داشت چرا که این انتخابات نه تنها رقابت میان گروه‌ها و احزاب که قومیت‌ها و حتی کشورهای همسایه نیز بود.

کردستان عراق نیز مانند دیگر مناطق این کشور سرگرم تبلیغات برای اجرای انتخابات و تصمیم‌گیری برای رای دادن به کاندیدای خود بوده است. احزاب و گروه‌های کرد نیز در اقلیم کردستان فهرست انتخاباتی دارند که یکی از آنها به صورت ائتلافی است. این ائتلاف که به نام «ائتلاف همپیمانی کردستانی» شناخته می‌شود متشکل از احزاب اتحاد میهنی کردستان عراق به رهبری طرابلسی ، دموکرات کردستان به رهبری بارزانی ، سوسیالیست کرد ، شیعیان کرد ، حزب حرکت اسلامی کردستان عراق و تعدادی از گروه‌های کوچک‌تر است.

احزاب دیگر چون اتحاد اسلامی عراق ، فهرست جماعت اسلامی عراق و جنبش تغییر نیز به صورت مستقل فعالیت می‌کنند. در مورد چگونگی ساختار و شکل گروه‌های حاضر کردستان در انتخابات با دبאغ رئیس اتحاد میهنی کردستان عراق در ایران به گفت‌وگو نشستیم.

«ائتلاف همپیمانی کردستان» در نظر دارد تا با کدام یک از گروه‌های عراقی نظیر «ائتلاف ملی عراق» ، «ائتلاف دولت قانون» یا «ائتلاف المراقبه» وارد مذاکره و ائتلاف شود؟

ما هنوز در این خصوص تصمیم نگرفته‌ایم و آن را منوط به نتیجه انتخابات داشته‌ایم ، البته باید با فهرست‌هایی که در گذشته همپیمانی داشته‌ایم همکاری‌های خود را ادامه دهیم. اگرچه ما با گروه‌هایی ائتلاف می‌کنیم که از نظر فکری و اعتقادی با ما درخصوص مواردی چون آینده عراق ، وضعیت سیاسی این کشور ، وضعیت کردها و اقلیم کردستان و مسائل مورد اختلاف حکومت فدرال کردستان یا دولت مرکزی در

بغداد نزدیکی بیشتری دارند.
نوری المالکی
نخست‌وزیر عراق
درخصوص ائتلاف با گروه‌های کرد گفت است که این مساله را پس از سرگزازی انتخابات و اعلام نتایج بررسی می‌کند،
آیا آن زمان برای ایجاد یک ائتلاف دیر نیست؟

خیر ، هیچ‌گاه برای ایجاد یک ائتلاف دیر نیست و ایجاد ائتلاف وابسته به فراهم کردن شرایط لازم است و اگر گروه‌ها احساس نیاز کنند ائتلاف شکل می‌گیرد. از نقطه نظر ائتلاف همپیمانی کردستان نیز هنوز زمان برقراری ائتلاف و همپیمانی به وجود نیامده است اما به طور کلی در هر زمانی شرایط برای ایجاد همپیمانی بین ما با تمامی ائتلاف‌های موجود فراهم است.

در نخستین دوره انتخابات پارلمانی عراق **نوری المالکی** و **مجلس اعلاى عراق** ائتلاف گسترده شیعیان را شکل دادند ، اما در این دوره از انتخابات هرکدام ائتلاف جداگانه‌ای را تشکیل دادند ، اختلاف این دو گروه بر سر چه موضوعاتی است و چرا آنان باردیگر با یکدیگر متحد نشدند؟

البته من نماینده هیچ کدام از این دو گروه نیستم و بر همین اساس نمی‌توانم بگویم که اختلافات بر سر چه موضوعاتی است اما به طور کلی شرایطی پیش آمده است که برخی از گروه‌ها می‌خواهند تا قدرت خود را بیشتر کنند. در انتخابات قبلی ائتلاف شیعیان عراق در قالب «وطن عراقی» شکل گرفت که نه تنها گروه‌های شیعه که گروه‌های سنی هم در آن عضو بودند در این انتخابات عربی‌الملکی می‌خواهد که به عنوان نخست‌وزیر وقت عراق قدرت خود را نشان دهد. این انتخابات صرفاً یک انتخابات پارلمانی نیست و رقابت بر سر کرسی نخست‌وزیری نیز هست ، برای اثباتی مهم است که کدام فهرست می‌تواند رای بیشتری کسب کند و حق مسلم هر کاندیداست است تا تلاش خود را برای کسب مقام نخست‌وزیری انجام دهد. اما فکر نمی‌کنید که این اختلاف‌ها و رقابت‌ها سبب می‌شود تا باقی‌مانده حزب

عضو برجسته فراکسیون اکثریت ، حمید الساعدی رئیس شرکت دولتی نفت شمال عراق و حسین الساری نماینده جنبش حزب الله عراق و ائتلاف ملی عراق از نامزدهای مطرح این ائتلاف هستند.

ائتلاف دولت قانون ؛ بیش از ۴۰ جریان سیاسی ، گروه‌های مختلف عراقی ، تعدادی از نمایندگان و شخصیت‌های دینی و شیوخ طوایف عراق ساختار اصلی این ائتلاف را تشکیل می‌دهند. نوری مالکی

نخست‌وزیر عراق رهبری این ائتلاف را برعهده دارد. در واقع پس از اوج‌گیری اختلافات بدر و جریان صدر رهبری این ائتلاف را برعهده دارند. این ائتلاف «ائتلاف عراق یکپارچه» است که در انتخابات گذشته نماینده اکثریت شیعیان عراق را عهده‌دار بود.

سیدعمر حکیم رهبر مجلس اعلاى عراق ، مقتدا صدر رهبر جریان صدر ، ابراهیم الجعفری نخست‌وزیر سابق عراق ، احمد چلبی دبیرکل کنگره ملی عراق ، تشکیلات بدر و فراکسیون همبستگی و مجمع مرکزی متشکل از افراد شاخص این ائتلاف هستند. البته گروهی از شخصیت‌های سیاسی اهل سنت نیز

همانند رئیس گروه علمای اهل سنت جنوب عراق و «حمید الهایی» رئیس مجلس اسناد استان الانبار برای شرکت در انتخابات آتی این کشور به ائتلاف ملی که اکثریت آن از اهل شیعه تشکیل شده است پیوسته‌اند.

«حدف طایفه گرایى در کشور» شعار نامزدهای این ائتلاف در این دوره از انتخابات است. عادل عبدالمهدی معاون رئیس جمهور ، احمد چلبی ، شیخ همام حمودی از رهبران ائتلاف عراق یکپارچه و

ائتلاف کردستان عراق

جبهه توافق عراق

ائتلاف ملی عراق

ائتلاف وحدت عراق

ائتلاف دولت قانون

است زیرا وزیر کشوری که مسوول برگزاری انتخابات است ، خود رقیب انتخاباتی دولت عراق محسوب می‌شود.

جبهه توافق عراق ؛ مهم‌ترین گروه سیاسی اعراب سنی عراق محسوب می‌شود که در انتخابات سال ۲۰۰۵ نماینده اکثر سنی‌های عراق بود و پس از انتخابات سال ۲۰۰۵ انشعابات گسترده‌ای از این جبهه صورت گرفت و در حال حاضر این جبهه تنها متشکل از حزب اسلامی عراق و برخی سران قبایل است.

ایاد السامرائی رئیس فعلی پارلمان عراق و اسامه التکریتی دبیرکل حزب اسلامی عراق از شناخته‌شده‌ترین افرادجبهه توافق عراق است.

ائتلاف کردستان عراق ؛ جواد البولانی وزیر کشور شیعه عراق و احمد ابوریشه رهبر یکی از سران قبایل سنی استان غربی الانبار و همچنین احمد عبدالغفور السامرائی یکی از سیاستمداران سنی عراق تشکیل دهنده این گروه سکولار هستند. فهرست نامزدهای این ائتلاف نیز به شدت تحت تأثیر ممانعت‌های به عمل آمده از حضور افراد منتسب به حزب

دباغ ، رئیس حزب اتحاد میهنی کردستان عراق در گفت‌وگو با «بهار»:

هیچ انتخاباتی بدون حرف و حدیث پایان نمی‌یابد

بازگرداندن بعثی‌ها به صحنه سیاسی عراق غیرممکن است

می‌کنند تا از حمایت کشورهای خارجی بهره‌مند شوند و این مساله فقط مختص به آقای علاوی نیست و بعید می‌دانم هیچ کدام از گروه‌ها به دنبال از بین بردن استقلال عراق باشند.

از سوی جمهوری اسلامی ایران از گروه‌های شیعه به‌خصوص مجلس اعلاى عراق و ائتلاف ملی این کشور حمایت می‌کند و از سوی دیگر کشورهای عربی از احزاب دیگر نظیر

بعضی از حمایت کشورهای عربی از عراق چه تأثیری بر آینده این کشور خواهد گذاشت؟ همیشه وقتی مساله انتخابات به وجود می‌آید این رقابت‌ها هم بین گروه‌ها و کشورهای مختلف پدیدار می‌شود اما به طور کلی سند و مدرکی دال بر اینکه کشورهای منطقه خصوصاً همسایگان عراق سعی در دخالت در امور داخلی این کشور دارند وجود ندارد. از سوی فقط گروه‌های شیعه به دنبال جلب حمایت ایران نیستند و همین چندی پیش نیز آقای علاوی «صالح مطلق» نیز از سفیر ایران در عراق خواسته بودند تا شرایط ارتباط و نزدیکی بیشتر آنان را با

جمهوری اسلامی ایران فراهم آورد. اما هیچ کدام از گروه‌های سیاسی عراق و دولتمردان این کشور نه زیر نفوذ ایران و نه هیچ کشور دیگری نیستند و من احساس می‌کنم در عراق امروز اکثر گروه‌های سیاسی و احزاب خواستار استقلال و عمل به قانون اساسی هستند.

اما گفته می‌شود که عربستان سعودی در امور داخلی عراق دخالت می‌کند و سعی در تضعیف دولت شیعی این کشور دارد ، نظر شما در این خصوص چیست؟

ترجیح می‌دهم که از هیچ کشوری در این رابطه نام نبرم و نمی‌توانم هیچ کشوری را متهم به براندازی دولت عراق کنم اما مطمئناً این بمب‌گذارها از آسمان نیامده‌اند و حتماً کشور ثائلی از آنان حمایت می‌کند هرچند که تجربه نشان داده است که اگر کشوری در عراق پایگاه و مقبولیت داشته باشد از دولت قانونی این کشور حمایت می‌کند و اگر فاقد پایگاه باشد در مقابل دولت شیعه عراق سنگ اندازی می‌کند.

- سنی کرد
- سنی کرد و سنی عرب
- سنی عرب
- شیعه عرب و سنی عرب
- شیعه عرب

بعث در انتخابات ، قرار گرفته است.
ائتلاف المراقبه ؛ این لیست با ائتلاف دو

گروه ملی گرایان و سکولارهای عراق تشکیل شد و نزدیک به ۲۰ جریان و احزاب و شخصیت‌های شیعه و سنی به لیست المراقبه پیوستند. ایاد علاوی نخست‌وزیر اسبق عراق ، صالح المطلق رئیس جبهه گفت‌وگوی ملی ، طارق الهاشمی معاون سنی مذهب رئیس جمهور ، رافع العیساوی معاون نخست‌وزیر و اسامه التنجینی یکی از رهبران لیست المراقبه را تشکیل می‌دهند.

ائتلاف کردستان عراق ؛ این ائتلاف از ۱۳ جریان کردستان عراق تشکیل شده است. «حزب اتحاد میهنی» به رهبری جلال طالبانی رئیس‌جمهور عراق و «حزب دموکرات» به رهبری مسعود بارزانی رئیس اقلیم کردستان از مهم‌ترین گروه‌های تشکیل دهنده ائتلاف کردستان هستند.

تقابل ایران و آمریکا در عراق چه تأثیری بر امنیت این کشور خواهد گذاشت؟

متحدہ آمریکا نبود دولت دیکتاتوری صدام هیچ گاه سقوط نمی‌کرد. ما چندین سال در حال مبارزه علیه صدام بودیم و قدرت خوبی نیز برای مقاومت در مقابل او داشتیم اما موفق نشدیم که او را از بین ببریم اما کمک حضور نیروهای خارجی و همپیمان و همچنین همکاری کشورهای همسایه در این خصوص باعث شد تا دولت بعث سقوط کند. اما درخصوص ایران و آمریکا ، مطمئناً رقابت و رودرروی این دو کشور به نفع منطقه و عراق نیست. ما خواستار این هستیم تا این دو کشور اختلافات خود را حل کنند و در این راه نیز تلاش می‌کنیم زیرا تا زمانی که اختلافات تهران و واشنگتن حل نشود تمام منطقه ناآرام خواهد بود. راه حل ما نیز در

این خصوص بی‌طرفی بین این دو کشور و برقراری صلح و ثبات است و در عین حال نیز اجازه هیچ کشوری از خاک عراق برای حمله به همسایگانمان استفاده کند.

تا چه میزان به سلامت برگزاری انتخابات و اعلام نتایج آن مطمئن هستید؟

به طور صد درصد اعتقاد دارم که انتخابات عراق در سلامت کامل برگزار می‌شود. البته هیچ انتخاباتی در دنیا بدون حرف و حدیث نخواهد بود و انتخابات پارلمانی عراق نیز از این قاعده مستثنی نخواهد بود اما با توجه به اینکه نیروهای عراقی از کارایی بالایی در حال حاضر برخوردار هستند مطمئناً این انتخابات در امنیت و سلامت برگزار خواهد شد.

گفته می‌شود که با توجه به انجام عملیات تروریستی و کاهش امنیت در عراق ، نسبت شرکت‌کنندگان در این انتخابات کمتر از دور گذشته خواهد بود ، آیا این صحبت منطبق با واقعیت است؟

کاهش استقبال مردم از رای دادن وابسته به برنامه دولت و فرهنگ مردم است و ما اکنون این احساس را داریم که مردم عراقی نسبت به گذشته هوشیارتر شده‌اند و به جای استفاده از ترور ، اسلحه و تهدید از طریق شرکت در انتخابات مسائل و مشکلات کشور را حل می‌کنند به همین دلیل فکر نمی‌کنم استقبال مردم از انتخابات کاهش چشم‌گیری پیدا کرده باشد و اگر هر گوهی در انتخابات شرکت نکند به ضرر خود عمل کرده چاره قدرت را از دست می‌دهد.

بهار